

ТЕЗИ

VI Міжнародної науково-практичної
конференції

«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ»

06-07 листопада 2025
м. Житомир

Міністерство освіти і науки України
ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти»
Національна академія наук вищої освіти України
Академія економічних наук України
Департамент агропромислового розвитку та економічної політики Житомирської обласної
військової адміністрації
Управління культури та туризму Житомирської обласної військової адміністрації
Запорізький національний університет
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Вінницький національний технічний університет
Хмельницький національний університет
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Одеський національний економічний університет
Вища школа менеджменту в Лігниці (Республіка Польща)
Університет Західної Македонії (Греція)
Господарська академія імені Д.А. Ценова (Республіка Болгарія)
Вища школа економічна (Чеська Республіка)
Кіпрський інститут маркетингу (Республіка Кіпр)

ТЕЗИ

VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ»

06-07 листопада 2025 року
м. Житомир

УДК 005.9 М50

Друкується за рішенням Вченої ради Державного університету «Житомирська політехніка» (протокол № 19 від «17» листопада 2025 р.).

Редакційна колегія: д.е.н., проф. Віктор ЄВДОКИМОВ

д.е.н., проф. Оксана ОЛІЙНИК

д.е.н., проф. Галина ТАРАСЮК

д.е.н., проф. Евангелос СІСКОС

д.е.н., проф. Ольга ГАРАФОНОВА

д.е.н., проф. Алла ЧЕРЕП

д.е.н., проф. Тетяна ОСТАПЧУК

д.е.н., проф. Наталія ВИГОВСЬКА

д.е.н., проф. Сергій ЛЕГЕНЧУК

д.е.н., проф. Альона КЛИМЧУК

Сучасні виклики сталого розвитку бізнесу: тези виступів VI Міжнар.
М50 наук.-практ. конф. – Житомир: Житомирська політехніка, 2025. – 463 с.

ISBN 978-966-683-718-2

В даному збірнику представлені матеріали досліджень українських та зарубіжних вчених і науковців, які доповідалися на VI Міжнародній науково-практичній конференції «Сучасні виклики сталого розвитку бізнесу»

За точність викладення матеріалу та достовірність використаних фактів відповідальність несуть автори

УДК 005.9

ISBN 978-966-683-718-2

© «Житомирська політехніка», 2025

УДК 658:330.341

Нечипоренко Т.Д., канд. екон. наук, доцент,
Вінницький національний технічний університет**Сучасні моделі ефективного менеджменту, бізнесу та маркетингу підприємств**

У сучасних умовах глобалізації, цифрової трансформації та динамічних змін ринкового середовища ефективне функціонування підприємств вимагає застосування інноваційних моделей менеджменту, бізнесу та маркетингу. Традиційні підходи до управління дедалі частіше виявляються недостатньо адаптивними до високої волатильності економічних процесів, зростаючої конкуренції та швидкого впровадження цифрових технологій. Новітні моделі менеджменту, що передбачають гнучкі, адаптивні та аналітично обґрунтовані рішення, дозволяють оптимізувати внутрішні процеси, підвищувати продуктивність та забезпечувати стратегічну стійкість підприємств. Водночас розвиток підприємницької діяльності неможливий без формування нових бізнес-моделей, які інтегрують цифрові інновації, трансформацію ланцюгів створення вартості та глобальні тенденції споживчої поведінки. Для українських підприємств це має особливе значення в контексті інтеграції у міжнародні економічні системи та підвищення їх конкурентоспроможності на глобальному ринку. Маркетингові стратегії, що базуються на сучасних цифрових технологіях, аналітиці великих даних та інструментах штучного інтелекту, забезпечують формування персоналізованих пропозицій, ефективну комунікацію із споживачами та підвищення рівня задоволеності клієнтів. Таким чином, дослідження сучасних моделей ефективного менеджменту, бізнесу та маркетингу підприємств є надзвичайно актуальним, оскільки сприяє формуванню стратегій адаптації підприємств до динамічних економічних викликів, підвищенню їх конкурентоспроможності та стійкого розвитку в умовах глобалізованого цифрового економічного простору.

Протягом останніх років відзначається посилення наукового інтересу та емпіричного аналізу моделей ефективного менеджменту, бізнесу та маркетингу, спрямованих на інтеграцію цифрових технологій, підвищення гнучкості організаційних процесів та реалізацію принципів корпоративної соціальної відповідальності. Українські науковці приділяють увагу адаптації управлінських підходів до викликів цифровізації та специфіки сучасних поколінь працівників. Так, О. Присяжнюк [5] підкреслює ключові тенденції діджиталізації, впровадження штучного інтелекту, управління поколінням Z, використання EQ-менеджменту та розвитку фінансової аналітики в умовах швидких змін. Ю. Снігур [6] розглядає стратегічні рішення для формування майбутніх бізнес-трендів. Водночас О. Джур [2] демонструє практичні приклади впровадження наукових результатів у маркетингові та управлінські процеси на прикладі Групи Епіцентр, що підтверджує ефективність інтеграції сучасних підходів у практику.

У цьому контексті наголос на гнучких методах управління (Agile, Scrum) та розвитку емоційного інтелекту у лідерстві визнається ключовим фактором адаптації організацій до змінного ринкового середовища. Серед зарубіжних науковців виділяються D. McCreery [4], який досліджує сучасні моделі управління змінами; C. Johnson [3], що аналізує інноваційні бізнес-моделі в умовах динамічних ринків; а також звіти Deloitte [1], що висвітлюють глобальні тенденції в управлінні людським капіталом.

Огляд результатів цих досліджень дозволяє сформувати цілісне уявлення про новітні підходи до менеджменту та маркетингу підприємств, у яких пріоритетними є цифрова трансформація, адаптивність бізнес-процесів, стратегічне управління людськими ресурсами, розвиток корпоративної культури та застосування аналітичних інструментів для обґрунтованого ухвалення управлінських рішень. Такий підхід сприяє підвищенню ефективності, конкурентоспроможності та стійкості організацій у сучасному економічному середовищі. Водночас, враховуючи значущість і внесок наукових праць українських та зарубіжних учених, питання оптимальних моделей ефективного менеджменту, бізнесу та маркетингу залишається дискусійним і потребує подальшого теоретичного та емпіричного вивчення.

Попри значні наукові напрацювання щодо цифровізації менеджменту та маркетингу, українські підприємства стикаються з імплементаційним розривом, що гальмує їхню стратегічну стійкість. До ключових проблем, які створюють системні бар'єри для впровадження сучасних моделей (Agile, EQ-менеджмент), включаємо:

1. Цифрову незрілість та технологічне відставання: існує фрагментарність IT-інфраструктури та низький рівень цифрової грамотності персоналу. Це критично обмежує ефективне використання *Big Data-аналітики* та *AI-маркетингу*. Наприклад, застарілі *ERP-системи* унеможливають формування персоналізованих пропозицій і знижують ROI.

2. Структурну інерційність та опір змінам: домінування ієрархічної (бюрократичної) структури створює значний організаційний опір гнучким підходам (*Agile*). Ця жорсткість лімітує швидкість прийняття рішень та ускладнює міжфункціональну взаємодію в умовах *VUCA-середовища*.

3. Дефіцит *EQ-лідерства*: нестача менеджерів з розвиненим емоційним інтелектом (*EQ-менеджмент*) ускладнює управління сучасними поколіннями (*Generation Z*). Це негативно корелює з продуктивністю, сприяє конфліктності та є каталізатором високої плинності кваліфікованих кадрів.

Подолання системних бар'єрів вимагає не лише технологічного оновлення, але й фундаментальної реінжинірингової трансформації організаційної культури та управлінських парадигм.

1. Усунення цифрової незрілості та технологічного відставання. Стратегічна ліквідація технологічного відставання передбачає інтеграцію горизонтальних *IT-платформ* для забезпечення єдиного простору даних, що дозволить перейти до ефективного використання *Big Data-аналітики* та *ML-алгоритмів* для, наприклад, персоналізованої сегментації клієнтів, що напряду підвищить *ROI*. Успіх цієї трансформації залежить від формування культури цифрової грамотності через цільове підвищення кваліфікації (*upskilling*) персоналу:

- впровадження хмарних *ERP/CRM-систем* для консолідації даних та забезпечення їхньої доступності;

- використання алгоритмів машинного навчання (*ML*) для прогнозного моделювання та оптимізації маркетингових стратегій.

2. Реінжиніринг структури управління та імплементація гнучкості. Для подолання ієрархічної жорсткості необхідно здійснити перехід до адаптивних організаційних форм, що реалізується через імплементацію *Agile/Scrum-методологій* та забезпечення децентралізації повноважень, що критично важливо для зниження "часу циклу" (*Cycle Time*) виведення нових продуктів/послуг на ринок. Фінальним результатом є підвищення адаптивності та подолання структурної інерційності.

- формування міжфункціональних команд замість традиційних функціональних відділів;
- делегування повноважень на нижчі управлінські рівні для прискорення ухвалення рішень.

3. Розвиток *EQ-лідерства* та інноваційної корпоративної культури. Інтеграція емоційного інтелекту (*EQ*) у модель лідерських компетенцій є запорукою стійкості людського капіталу. Цей підхід, що включає коучинг та менторство для розвитку емпатії, забезпечує ефективне управління поколінням *Z*. Кінцевим результатом є зниження плинності кадрів, стимулювання інноваційної активності та зміцнення стратегічної стійкості підприємства.

- включення *EQ* як ключового критерію оцінки та просування управлінських кадрів;
- створення середовища психологічної безпеки, де помилка розглядається як досвід для навчання, а не покарання.

Впровадження цих заходів сприяє формуванню ціннісно-орієнтованої моделі менеджменту, що є необхідною умовою для забезпечення комплексної адаптивності підприємств та реалізації їхнього конкурентного потенціалу в умовах цифрової трансформації.

Таким чином, дослідження сучасних моделей ефективного менеджменту, бізнесу та маркетингу переконливо доводить, що стратегічна стійкість українських підприємств у глобалізованому та цифровому економічному просторі залежить від фундаментальної реінжинірингової трансформації. Подолання виявлених системних бар'єрів – технологічного відставання, структурної інерційності та дефіциту *EQ-лідерства* – вимагає комплексної, тривимірної трансформації. Успіх визначатиметься не стільки наявністю технологій, скільки здатністю менеджменту інтегрувати гнучкі підходи (*Agile*), розвивати емоційний інтелект та формувати психологічно безпечне середовище. Лише синхронна модернізація ІТ-інфраструктури, децентралізація управління та інвестиції у людський капітал дозволять підприємствам не просто адаптуватися до викликів, а стати проактивними архітекторами своєї конкурентоспроможності, забезпечуючи стійкий розвиток в умовах високої ринкової волатильності.

Список використаних джерел

1. Deloitte Global Human Capital Trends 2025. 2025. URL: <https://www.deloitte.com/ua/uk/about/press-room/human-capital-trends-2025.html>
2. Джур О. Сучасні наукові дослідження в менеджменті і маркетингу на прикладі сучасної української компанії. *Економіка та суспільство*. 2024. № 69. С. 122–135. DOI: 10.32782/2524-0072/2024-69-26
3. Джонсон С. Інновації бізнес-моделі у 2024 році. URL: <https://www.carlajohnson.co/business-model-innovation-in-2024-5-perspectives-you-never-had/>
4. McCreery D. Change management models in 2024. URL: <https://www.linkedin.com/pulse/change-management-models-2024-which-ones-most-david-mccreery-4lr2e>
5. Присяжнюк О. Ф. Сучасні тренди діджиталізації бізнес-менеджменту. *Регіональна економіка*. 2024. № 12. С. 45–58.
6. Снігур Ю. Бізнес-тенденції 2024: URL: <https://www.iese.edu/standout/business-trends-decisions-to-make/>